

Skončila VIII. Plenární rada Řádu

br. Paweł Taperski

ŘÍM, Itálie – VIII. PRŘ Menších bratří kapucínů na téma “Milost práce” se uskutečnila ve dnech 26. října a 19. listopadu 2015. Jednání probíhalo v Mezinárodní koleji sv. Vavřince z Brindisi v Římě. Členy rady bylo 44 bratří kapucínů. Z toho 34 delegátů bylo nominováno z celého světa a z generální rady Řádu. Zhruba čtyři týdny společně přemýšleli nad rozličnými aspekty práce jako milosti. Kromě 44 členů tam bylo dalších 30 bratří konajících rozličné služby.

PRŘ proběhla ve dvou fázích. V první fázi se delegáti zaměřili na “naslouchání pozorovatelům”. Prakticky již od druhého dne delegáti naslouchali odborníkům, kteří představili čím je práce pod zorným úhlem sociologickým, biblickým, františkánsko-kapucínským. Jinými slovy mohli tak přemýšlet nad mnohotvárnými aspekty práce. K těmto akademickým vstupům se přidružily vstupy bratří z rozličných částí Řádu, ať už kněží, nebo biskupů činnými v rozličných službách církvi i lidem. Tak představili konkrétní ozvuky práce v rozličných oblastech její aplikace. První fáze naslouchání se skončila ve středu 4. listopadu jedním dnem duchovní obnovy, který byl celý věnován modlitebnímu naslouchání Duchu Páně a jeho svatému působení.

Ve druhé části PRŘ se naproti tomu perspektiva stále zužovala a

přecházela v “naslouchání jednoho druhému”. Ve dnech 5. až 19. listopadu totiž proběhla tvořivá část Plenární rady. Bratři se zcela věnovali procesu vypracování Návrhů s cílem očistit, přizpůsobit, prohloubit, jak “dnes” žít v našem Řádu milost práce. Účastníci se snažili konkrétnost a praktičnost.

Plenární rada byla zakončena slavnostní eucharistií dne 19. listopadu.

Náš generální ministr br. Mauro Jöhri, který se aktivně účastnil prací PRŘ, vydal v jednom interview následující prohlášení o tomto měsíci naplněném intenzivní prací (video tohoto prohlášení je možné najít na stránkách Řádu: www.ofmcap.org). “Drazí bratři, po čtyřech týdnech práce, dialogu, ale také modlitby a společně strávené rekreace, skončilo jednání VIII. PRŘ o »milosti práce«.”

Co nás vedlo k tomu, abychom přemýšleli nad milostí práce? JE totiž skutečností, že v životě Řádu se mnoho situací proměňuje, někde ubývá pastorační práce, jinde je velmi obtížné žít z vlastní práce, jinde bude ještě třeba přijmout nové formy práce, v mnohých fraternitách jsme příliš zpohodlněli, a riskujeme, že budeme mít příliš mnoho zaměstnanců. Je tu také riziko, že nám bude chybět horlivost, a že budeme hledat důvody, proč se vyhybat práci.

REJSTŘÍK

- 01 Skončila VIII. Plenární rada Řádu
- 02 Beatifikace Fridricha z Bergy a jeho 25 druhů mučedníků
- 03 350 let klarisek kapucinek v Mexiku
- 04 Úřad pro ekonomickou solidaritu
Setkání čtyř ministrů OFM a TOR

Není snadné zamýšlet se nad naším každodenním životem, ale my jsme se o to pokusili. Pozvali jsme také odborníky, kteří nám hovořili o tom, jak práci vnímá dnešní společnost, hromadné sdělovací prostředky a Církev. Bylo také velmi obohacující, že mezi námi mohlo být i několik osob pracujících na plný úvazek pro chudé a ve věznicích.

Po celém tomto procesu naslouchání jsme se pokusili sestavit návrhy, z nichž by vznikl dokument, který není radno hned založit do nějaké poličky v knihovně. Chtěli bychom, drahý bratře, abys ho vzal do rukou ty osobně i tvá komunita. Pravděpodobně tam nenajdete nějaké mimořádnosti, které by měnily tvář Řádu, avšak z konfrontace mezi tímto dokumentem a naším způsobem práce mohou vzejít nějaké změny. Vše závisí na tom, zda budeme mít odvahu podniknout nové kroky a více se přiblížit chudým, a k těm, kteří měli méně štěstí než my! V takovém případě vstoupíme na cestu růstu a jistě budeme lepšími syny sv. Františka.

Beatifikace Fridricha z Bergy a jeho 25 druhů mučedníků

br. Carlo Calloni, generální postulátor

Chtěl bych také poděkovat všem bratřím, kteří i přes zodpovědné úkoly ve svých správních oblastech Řádu souhlasili s tím, že na měsíc přijedou do Říma, aby zde společně přemýšleli o tématu "milost práce".

Znovu jsme si hlouběji uvědomili, že dnešní Řád je do značné míry mezinárodní a složený z četných kultur. Jestliže pro některé je samozřejmostí, že práce je milostí, pro jiné je práce všechno jiné, jen ne milost. Můžeme tedy konstatovat, že toto byla jedinečná příležitost, jak si uvědomit, kdo jsme, jací jsme, a na jakou společnou cestu jsme voláni ve vzájemné konfrontaci, dialogu, a zvláště pak ve vzájemném naslouchání tomu, co nám dnes Duch svatý chce říci v rozličných prostředích, ve kterých rozvíjíme své poslání ve světě i v rámci Církve, abychom tak také my přispívali k budování Božího království.

Milí bratři, rád bych, aby tato VIII. PRŘ byla skutečným okamžikem milosti a příležitostí pro růst celého Řádu. Zdravím vás: Pokoj a dobro!

Těmito slovy byla zakončena VIII. Plenární rada našeho Řádu. Zůstáváme v očekávání, jaké plody přinese společná snaha našeho Řádu, hledat Boží vůli ve vztahu k naší práci.

Barcelona, katedrála, 21. listopadu 2015 – Když v první polovině 20. století došlo ve Španělsku k pronásledování církve, mnozí řeholníci a řeholnice byli nejprve vyhnáni ze svých klášterů a následně byli s rostoucí krutostí zabíjeni.

Ve dnech 14. až 16. července 1936 se Menší bratři kapucíni z Provincie Katalánska shromáždili na kapitulu v klášteře sv. Anny ze Sarrià (Barcelona) a tam dostali příkaz opustit kláštery a skrýt se v soukromých domech, aby unikli násilnostem, které již přerostly ve skutečné pronásledování ve vlastním slova smyslu. Ve dnech 20. až 24. července 1936 bylo vyloupeno a vypáleno devět klášterů Provincie Katalánska: sv. Anny ze Sarrià (Barcelona), Panny Marie Pompejské (Barcelona), Matky Ustavičné pomoci (Barcelona), sv. Antonína Paduánského (Tarragona), Neposkvrněného Početí (Igualada), Navštívení Panny Marie (Arenys de Mar) Nejsv. Srdce Ježíšova (Ólot), Panny Marie Bolestné (Manresa). V tomto posledním klášteře byli zabiti tři řeholníci, kteří jsou součástí jiné beatifikační kauzy vedené Diecézí Vic a Rezidencí Matky Boží na Monserratu (Borges Blanques). Prakticky všechny kláštery Katalánska, s výjimkou kláštera v Mallorce, který zůstal v zóně kontrolované generálem Frankem, byly vyloupeny a vypáleny.

Tricet šest bratří kapucínů, kněží i bratří laiků, nalezlo smrt a dvacet šest z nich, zabitých a zmasakrovaných z nenávisti k víře ve dnech 28. července 1936 až 24. února 1937 bylo 21. listopadu 2015 prohlášeno v barcelonské katedrále za blahoslavené. Liturgické slavnosti na základě papežského pověření předsedal J. Em. kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregace pro kauzy svatořečení.

Zde jsou jména nových blahoslavených: P. Fridrich z Bergy (Martí Tarrés Puigpelat), P. Modest z Mieres (Joan Bover Teixidó), P. Zachariáš z Llorenç del Penedès (Sebastià Sonet Romeu), P. Remigius z Papiolu (Esteve Santacana Armengol), P. Anselm z Olot (Laurentí Basil Matas), P. Benignus z Canet de Mar (Miquel Sagré Fornaguera), P. Josef z Calelly de

la Costa (Joan Vila Colomé), P. P. Martí z Barcelony (Jaume Boguñá Casanova), P. Rafael Marie z Martaró (Francesc de paula Soterias Culla), P. Agustí z Montclar de Donzell (Josep Alsina Casas), P. Doroteu z Vilalaba dels Arcs (Jordi Sampé Tarragó), P. Alexandr z Barcelony (Jaume Nájera Ghera), P. Tarsicius z Miralcampu (Josep Vilalta Saumell), P. Vincenc z Besalú (Julià Gebrat Marcé), P. Timotej z Palafrugell (Jesús Miquel Girbau), br. Michal z Bianya (Pellai Ayats Vergés), br. Jordi ze Santa Pau (Manuel Collellmir Senties), br. Bonaventura z Arroyo Cerezo (Tomás Díaz Díaz), br. Marçal del Penedès (Carles Canyes Santacana), br. Eudald z Igualady (Lluís Estruch Vives) – tento je nejmladší obětí, protože ve chvíli smrti měl osmnáct let a sedm měsíců; br. Paciá Maria z Barcelony (Francesc Maria Colomer Presas), br. Àngel z Ferreries (Josep Coll Martí), br. Cebrià z Terrassy (Ramon Gros Ballvé), br. Eloi de Bianya (Joan Ayats Plantalech), br. Prudencius z Pomaru de Cinca (Gregori Charlez Ribera), br. Félix z Tortosy (Joan Bonavida Dellà).

V politických volbách roku 1936, navzdory tomu, že byly favorizovány dvě politické strany tehdy existující v Katalánsku, totiž Republikánská levice Katalánska a Katalánská liga, které se snažily spolupracovat a distancovaly se od radikálů, získali velkou podporu anarchisté.

Když propukla válka, faktická moc přešla na vlády republiky na »Výbor antifašistických milicí«, kontrolovaný anarchisty. Právě tento výbor byl zodpovědný za systematické pronásledování organizované proti členům církve. Pronásledování a zabíjení kněží a řeholníků pokračovaly až do května 1937 a Církev tak byla nucena žít až do konce roku 1939 v ilegality. Kostely byly uzavřeny a vypalovány, a pokud byl někdo identifikován jako řeholník, znamenalo to rozsudek smrti bez procesu. Obyvatelstvo bylo rozděleno a bálo se, takže občané udávali revolucionářům jakéhokoli podezřelého jednotlivce.

Když propuklo pronásledování, kapucínské komunity se připravily poslat bratry do domů přátel

nebo známých, kteří se nabídli, že je přijmou. Všichni bratři si oholili vousy, a svlékli hábit, aby mohli vyjít ven, aniž by si byli zcela vědomi nebezpečí, kterému se vystavovali. Těžkosti však byly velké, protože ze zřejmých důvodů nebylo možné se utéct k nejbližším příbuzným. Některým bratrům se podařilo opustit Španělsko, jiní však zůstali v Katalánsku a již v září 1936 zorganizovali podzemní církev, která měla papežské povolení celebrovat bez posvátného liturgického oblečení a v obyčejných nádobách.

Většina bratrů kapucínů, kteří zůstali v Katalánsku, byla však identifikována: někteří v soukromých domech, jiní na ulici, nebo přičiněním udavačů. Když pak byli objeveni, byli prostě na místě zabiti, bez jakéhokoli procesu, obvykle byli zastřeleni. Jiní byli také mučeni olivovými ratolestmi, ubiti pažbami pušek, nuceni k dlouhým pochodům s vojáky na ramenou, ponižováni, a pak zastřeleni.

Velmi stručně připomeňme něco z toho, co noví blahoslavení museli vytrpět. Br. Fridrich z Bergy, první na seznamu, byl kvardián, misionář ve Střední Americe a po jedno třetíletí i provinciál. Na počátku revoluce byl kvardiánem v klášteře v Arenysu. Poté, co se několik dní skrýval v horách, odjel do Barcelony a byl činný v síti podzemní církve, která se začínala tvořit. Krátce před smrtí, v únoru 1937, spočítal, že v nebezpečí života rozdělil 1200 sv. přijímání. Slavil eucharistii v soukromých domech, kde se shromažďovaly malé skupinky věřících, a byl odhalen a zatčen během domovní prohlídky v domě, kde byl hostem.

Mezi zabitými mladými kapucínskými studenty vyniká br. Marçal z Villafranky, jenž byl nejmladší ze čtyř bratrů laiků. Narodil se 16. dubna 1917 a byl zavražděn 20. srpna 1936. Měl tedy jen o málo více než devatenáct let. Po dvou domovních prohlídkách, při kterých revolucionáři hledali jeho starší sourozence, se rodina rozhodla přestěhovat do jiné čtvrti. Jedna sousedka je však

sledovala a ohlásila tuto oblast výboru. Když se loučil s maminkou, řekl: "Maminko, netrap se tím, co mi může přihodit, v mém svědomí je Boží pokoj".

Br. Modest z Mieres a br. Ángel z Ferrieres byli starý teolog a mladý bratr laik, kteří se utekli do domu jiného bratra. V domě několikrát proběhla domovní prohlídka, během které se vydávali za příbuzné rodiny. Br. Ángel by byl mohl utéct, avšak nechtěl opustit br. Modesta a ještě jiného bratra, který byl nemocný a upoután na lůžko. Br. Modest složil modlitbu, kterou se po celou dobu společně modlili: "V této chvíli a jistě i ve chvíli smrti, pokud by nenastala za vhodných okolností, s pomocí Boží milosti, kterou pokorně doufám, že mi udělíte, dobrovolně přijímám, můj Bože, naprosto ochotně, pokorně a z celého srdce, tu smrt, jakou mi budete chtít poslat. Ať už bude jakákoli, sjednocuji svou smrti s nejsvětější smrtí našeho Pána Ježíše Krista, která se v této chvíli zpřítomňuje v nejsvětější oběti mše svaté, a takto sjednocenu vám ji nabízím, můj Bože, a pokorně vás prosím, abyste ji ráčil dobrotivě přijmout, navzdory mé nízkosti a ubohosti, pro její vztah ke smrti našeho Pána Ježíše Krista, skrze kterou byly odpuštěny všechny mé viny a hříchy i viny a hříchy všech lidí". Poté, co je udali někteří soudci, byli uvězněni a popraveni poblíž svého kláštera.

Tyto nemnohá vyprávění, která jsou nutně velmi stručná, nám snad mohou pomoci pochopit podobu pronásledování, přijetí smrti ze strany bratrů buď hned od počátku, nebo poté, se jí snažili vyhnout, nebo ještě později když pochopili, že je nevyhnutelná. V každém jednotlivém novém blahoslaveném lze tedy vystopovat v jeho odevzdanosti, v obhajobě víry, v odpuštění nepřátelům, onu červenou nit, spojující ho s mnohasetletou mučednickou tradicí Církve, která i dnes vydává hojně plody.

350 let klarisek kapucinek v Mexiku

br. Leonardo González

MĚSTO MEXIKO, Mexiko - S velkou radostí oslavily klarisky-kapucínky příjmu kláštera na americké půdě. Roku 1665 byl totiž v Městě Mexiku založen klášter »Svatého Filipa Ježíšova«, do kterého přišly sestry ze španělského Toleda.

Za přítomnosti našeho generálního ministra byla dne 7. října slavena eucharistie v prvoklášteře, nacházejícím se v tradiční čtvrti Coyoacan v Městě Mexiku a byla také benedikována nová právě postavená konventní kaple. Po tomto všem, sestry pohostily přítomné obědem, který zajistili dobrodinci a vše se zakončilo zpěvem typické hudby mexických mariaků.

Dne 8. října proběhla velká slavnost v bazilice v Guadalupe v domě Panny Marie, který je domem všech. Je to významné místo i pro klarisky-kapucínky, neboť sestry po staletí žily vedle stařícké baziliky a svou modlitbou střežily posvátný guadalupský obraz. Slavnostní eucharistie se účastnily sestry z takřka celého Mexika a několik jich přicestovalo i ze Spojených států, jižní Afriky, Mosambiku a Španělska. Na slavnost přišlo také mnoho bratrů

kapucínů, dva kustodi Mexika, provinciál Španělska, a dále pak bratři františkáni a minorité. Přítomni byli také biskupové a diecézní kněží a velké množství věřících, kteří vyjadřovali k našim sestřím vroucí city.

Náš generální ministr, který předsedal eucharistii, vyzval sestry, aby i nadále šly vpřed a dále rozvíjely tuto historii věrnosti Bohu, a stále znovu nabízely svědectví své kontemplace. Dnes lidé beznadějně potřebují svědectví pokorné modlitby, aby mohli i oni vstoupit do skutečného vztahu s Bohem. Po mši svaté následovalo pohoštění pro takřka 1000 osob! Typickým mexickými tanci se účastníci mohli potěšit z převelké kulturní rozmanitosti, a z hudebních rytů rozličných oblastí.

Dne 9. října, byl dějištěm oslav formační dům sv. Veroniky. Tento dům již dovršil 25 let od svého založení a zásadním

způsobem přispěl k formaci a zlepšení vzájemných vztahů mezi kapucíny v Mexiku. V rámci tohoto dne proběhlo i setkání sester s generálním ministrem, kde se mohly podělit o výzvy, díky kterým mohou kapucíni a kapucínky čelit budoucnosti bez obav a s pravou nadějí.

Pro kapucínskou rodinu je velkou milostí, že může připomínat tyto dějiny bohaté na vytrvalost a svědectví, které jsou podnětem k tomu, abychom vstoupili do budoucnosti s obnoveným přesvědčením, že skutečná síla pramení ze života v bratrství, a abychom nabízeli dar františkánsko-kapucínského charismatu Božímu lidu.

Setkání čtyř ministrů OFM a TOR

ASSISI, Itálie - Jako každý rok, i letos se v Posvátném konventu v Assisi setkali ve dnech 2. až 3. října čtyři generální ministři OFM a TOR. Projednávali rozličná témata a věnovali se také otázce bratří františkánů na kapitule; která se bude slavit 28. listopadu. Má se jednat o setkání všech bratří žijících v Římě na koleji Seraphicum. Cílem je stále více se snažit vytvářet okamžiky a iniciativy, kde přijdou na společnou cestu síly, zkušenosti a životní běhy bratří z rozličných rodin. V rámci této myšlenky proběhne příští rok 11. července den Smíření.

Jediná františkánská univerzita! Pokračuje cesta k uskutečnění tohoto jednotného projektu. Jasně signály k tomu přišly jak z generální kapituly OFM, která tomuto plánu vyjádřila svou plnou podporu, tak i z generální rady bratří konventuálů, která se vyjádřila příznivě, tak od bratří kapucínů, kteří zodpovídají za Institut františkánské spirituality. Generální ministři využili setkání v Assisi a setkali se se sekretáři pro formaci, a odpovědnými osobami z rozličných akademií a institutů. Generální ministři pověřili sekretariáty pro formaci úkolem koordinovat tento proces. Kongregace pro katolické školství byla o tomto projektu informována a vyjádřila ochotu poskytnout všem potřebnou podporu pro zdárné pokračování kauzy. Do Velikonoc 2018 by projekt měl být připraven, aby pak mohl být uskutečněn. Pro projekt byla zvolena zkratka UNIFRA. Rozvaha pak byla rozšířena na rozličné historické instituty, u kterých generální ministři vyjádřili souhlas, že mají být zahrnuti do procesu sjednocení.

Úřad pro ekonomickou solidaritu

br. James Donegan

Ve dnech 7. a 14. října proběhlo výroční jednání projektových manažerů Komise pro solidaritu spolu se sekretářem pro solidaritu br. Jamesem Doneganem (PR New York-New England, USA) a promotorem solidarity br. Aklilu Petrossem (GK Etiopie). Posuzovali projekty, které došly tento rok na Úřad pro solidaritu. Tento rok došlo z rozličných oblastí Řádu osmdesát osm projektů.

Projektoví manažeři začali 7. října diskusí nad technickou částí každého návrhu a analýzou navrhovaných finančních plánů. Členové skupiny projektových manažerů jsou bratři z rozličných částí světa: br. Carlos Tavares (PR Minas Gerais, Brazílie), br. Celestino Arias (PR New York-New England, USA), br. Costantino Alonso (KU Mexiko-Texas), br. Edwin Colaco (PR Karnataka, Indie), br. James Boner (PR Velké Británie), br. Joseph Coz (PR Francie) a br. Wojciech Gwiazda (PR Varšavská). Každý přináší do skupiny svou zvláštní zkušenost ze své části světa, referuje ostatním o projektech ze své oblasti a doplňuje je o své hodnocení. Společně pak projektoví manažeři zvažují všechny faktory týkající se projektů a formulují návrh pro Komisi pro solidaritu.

Komise pro ekonomickou solidaritu zahájila své jednání 13. října. Podobně jako skupina projektových manažerů je i ona složena z bratří z rozličných oblastí světa: br. Domingo Añó Cebolla (PR Španělska), br. Hailemikel Beraki (PR Eritree), br. John Pfannenstiel (PR Pittsburghu, USA), br. Linus Fáh (PR Švýcarska), br. Mauro Miselli (PR

Lombardie, Itálie), a br. Paul Alvares (PR Goa, Indie), spolu s br. Pio Muratem (PR Francie, generálním rádce) jako předsedou komise. Na tomto zasedání projektoví manažeři představují svá stanoviska k projektům, které Úřad přijal. Po dostatečné době na představení každého projektu členové komise hlasují o návrzích projektových manažerů, nebo dají další doporučení, podle průběhu diskuse. Po této práci jsou všechny projekty předloženy a doporučeny generálnímu ministrovi a jeho radě, která je jeden po druhém schvaluje na svém zasedání v prvním prosincovém týdnu.

Na závěr setkání proběhlo hodnocení vykonané služby a konverzace o tom, co je třeba podniknout, aby projekty schválené generální radou byly dobře sledovatelné.

Práce projektových manažerů a Komise je důležitá kvůli sjednocení všech projektů z rozličných oblastí Řádu a ze všech misíí. Z osmdesáti osmi žádostí o podporu jich dvacet jedna pochází z kapucínských misíí; třicet šest je určeno na podporu počáteční formace, což jsou většinou projekty, které lze uskutečnit pouze za pomoci ostatních oblastí Řádu. Sedm žádostí bylo ve prospěch sester kapucínek, a čtyři jsou pro ostatní klarisky blízké našim bratřím. Dalších dvacet projektů je pro naše kláštery a pastorační místa v různých částech světa.

Děkujeme Bohu za velkou štědrost všech oblastí, které podporují potřeby řádových misíí, přítomných ve světě.